

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2016 r.
poz. 1313, 1579.

U S T A W A

z dnia 8 lipca 2005 r.

o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. W celu zapewnienia ochrony prawnej praw i interesów Skarbu Państwa tworzy się Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa, zwaną dalej „Prokuratorią Generalną”.

2. Prokuratoria Generalna jest państwową jednostką organizacyjną.

3. Nadzór nad Prokuratorią Generalną sprawuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

Art. 2. Prokuratoria Generalna jest niezależna w zakresie czynności podejmowanych w ramach zastępstwa procesowego Skarbu Państwa oraz co do treści wydawanych opinii prawnych.

Art. 3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa składa corocznie Sejmowi, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z działalności Prokuraturii Generalnej w poprzednim roku kalendarzowym.

Rozdział 2

Zakres działania Prokuraturii Generalnej

Art. 4. 1. Do zadań Prokuraturii Generalnej należy:

- 1) wyłączone zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5;
- 2) zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed sądami powszechnymi, wojskowymi i polubownymi;
- 3) zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych;
- 4) wydawanie opinii prawnych;

- 5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących praw lub interesów Skarbu Państwa, a także regulujących postępowania przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi.

2. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną dotyczy spraw, w których Skarb Państwa jest lub powinien być stroną powodową albo pozwaną, albo też uczestnikiem postępowania przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym.

3. Rada Ministrów może wyznaczyć Prokuratorię Generalną do reprezentowania Rady Ministrów lub ministra w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawach aktów normatywnych dotyczących Skarbu Państwa.

4. (uchylony)

5. Prokuratoria Generalna nie wykonuje zastępstwa procesowego:

- 1) państwowych osób prawnych, z zastrzeżeniem art. 8c;
- 2) Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

Art. 5. 1. Przy wykonywaniu zadań Prokuratoria Generalna współdziała z:

- 1) organami władzy publicznej,
- 2) państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej,
- 3) organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień,
- 4) organami administracji rządowej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa

– zwanymi dalej „podmiotami reprezentującymi Skarb Państwa”.

2. Prokuratoria Generalna przy wykonywaniu zadań współdziała również z państwowymi osobami prawnymi.

3. Prokuratoria Generalna, w ramach współdziałania, o którym mowa w ust. 1, może żądać i otrzymywać informacje i dokumenty, stanowiące tajemnicę prawnie chronioną, niezbędne do wykonywania zastępstwa procesowego Skarbu Państwa lub zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 6. (uchylony)

Art. 7. 1. W postępowaniach przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi w stosunkach międzynarodowych Prokuratoria Generalna bierze udział na wezwanie organu władzy publicznej, jeżeli zachodzi konieczność ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Prokuratoria Generalna może, na wniosek organu władzy publicznej, przejąć zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepisy art. 13 i 14 stosuje się odpowiednio.

3. Prokuratoria Generalna może odmówić przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, chyba że wykonywanie zastępstwa polecił Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów lub minister właściwy do spraw Skarbu Państwa mogą polecić wykonywanie zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej również wtedy, jeżeli Prokuratoria Generalna odmówiła przejęcia tego zastępstwa innemu organowi władzy publicznej.

4. Odmowę przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy.

5. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie odmowy przejęcia zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej jest wiążące, z zastrzeżeniem ust. 3 zdanie drugie.

Art. 8. 1. Zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe do zakończenia sprawy, z zastrzeżeniem art. 8b:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd okręgowy;
- 2) w sprawach:
 - a) o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
 - b) o stwierdzenie zasiedzenia– jeżeli wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 1 000 000 zł;
- 3) w sprawach rozpoznawanych przez sądy polubowne, niezależnie od tego, czy miejsce postępowania przed tym sądem znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też poza jej granicami lub nie jest oznaczone;
- 4) w sprawach o uchylenie wyroku sądu polubownego oraz uznanie albo stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 2 obowiązkowe zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną nie ustaje mimo obniżenia się w toku sprawy wartości przedmiotu sprawy do kwoty 1 000 000 zł lub poniżej.

Art. 8a. 1. Prokuratoria Generalna z urzędu lub na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa może przejąć zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w każdej sprawie, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa. Przejęcie zastępstwa procesowego Skarbu Państwa może nastąpić w każdym stadium postępowania.

2. Stanowisko Prokuratorii Generalnej w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa jest wiążące. Odmowę przejęcia zastępstwa procesowego Skarbu Państwa Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa. Do zawiadomienia Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

Art. 8b. 1. Przekazanie przez Prokuratorię Generalną sprawy lub grupy spraw, o których mowa w art. 8 ust. 1, do prowadzenia podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa:

- 1) może nastąpić, jeżeli nie występuje w nich istotne zagadnienie prawne lub potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub rozbieżności w orzecznictwie sądów:
 - a) z inicjatywy Prokuratorii Generalnej albo
 - b) na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, za zgodą Prokuratorii Generalnej;
- 2) jest obowiązkowe na wniosek i na rzecz:
 - a) Prezesa Rady Ministrów albo
 - b) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie należących do jego właściwości spraw lub grup spraw:

- dotyczących dochodzenia kwot zastrzeżonych na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2016 r. poz. 981),
- dotyczących roszczeń o zawarcie umowy lub o zapłatę ceny sprzedaży akcji lub udziałów Skarbu Państwa wynikających z umów prywatyzacji w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji,
- dotyczących roszczeń osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa na zasadach określonych w art. 36–38 i art. 38b–38d ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji,
- określonych w art. 249 § 1, art. 252 § 1, art. 422 § 1 i art. 425 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.¹⁾),
- o stwierdzenie istnienia lub nieistnienia uchwał wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub uchwał walnego zgromadzenia spółki akcyjnej, prowadzonych na podstawie art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.²⁾),
- wynikających z odwołania, o którym mowa w art. 5c ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 154 i 888),
- przeciwko członkom zarządu i likwidatorom spółek z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzonych na podstawie art. 299 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615 i 996.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635, 1830 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195, 437, 868 i 996.

1a. Prokuratoria Generalna nie przekazuje sprawy lub grupy spraw, gdy wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 10 000 000 zł, z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 8b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret czwarte i piąte.

1b. Stanowisko Prokuraturii Generalnej w przedmiocie przekazania sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a jest wiążące dla podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, gdy wartość przedmiotu sprawy nie przewyższa kwoty 300 000 zł, z wyjątkiem przypadku gdy przekazanie następuje na rzecz Prezesa Rady Ministrów lub ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

1c. Stanowisko podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie przekazania sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a jest wiążące dla Prokuraturii Generalnej, gdy wartość przedmiotu sprawy przewyższa kwotę 300 000 zł.

1d. Przed przekazaniem sprawy lub grupy spraw w trybie określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a Prokuratoria Generalna występuje do podmiotu reprezentującego Skarb Państwa o przedstawienie pisemnego stanowiska co do możliwości przyjęcia sprawy lub grupy spraw do prowadzenia, określając w piśmie przyczynę przekazania oraz odnosząc się do przesłanek, o których mowa w ust. 1 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuraturii Generalnej swoje pisemne stanowisko w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia Prokuraturii Generalnej.

1e. Prokuratoria Generalna, przekazując sprawę lub grupę spraw w przypadku, o którym mowa w ust. 1b, w razie negatywnego stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa sporządza pisemne uzasadnienie, w którym odnosi się do argumentów podniesionych w stanowisku tego podmiotu, wskazuje ostateczne przyczyny przekazania, w tym odnosi się do przesłanek, o których mowa w ust. 1 w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia.

1f. Odmowę przekazania sprawy lub grupy spraw na wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, Prokuratoria Generalna uzasadnia na piśmie i doręcza wnioskodawcy w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku.

1g. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wniosek określa sprawę lub grupę spraw podlegających przekazaniu, termin przekazania oraz uzasadnienie.

1h. Do czasu przekazania sprawy lub grupy spraw zastępstwo procesowe Skarbu Państwa w sprawie lub grupie spraw wykonuje Prokuratoria Generalna.

1i. Prokuratoria Generalna przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa corocznie, w terminie do końca lutego, szczegółowe informacje za poprzedni rok kalendarzowy dotyczące:

- 1) liczby wniosków o przekazanie sprawy oraz grupy spraw i sposobu ich rozpatrzenia,
- 2) liczby i kategorii przekazanych spraw oraz grup spraw,
- 3) stanowiska podmiotu reprezentującego Skarb Państwa – w przypadku spraw przekazanych z inicjatywy Prokuratury Generalnej,
- 4) przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów przekazywania spraw – w przypadku każdej sprawy lub grupy spraw wskazuje się odrębnie kategorię sprawy i podmiot reprezentujący Skarb Państwa.

1j. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może przekazać Prokuraturze Generalnej swoje wnioski i zalecenia w odniesieniu do przyjętych przez Prokuratorię Generalną kryteriów przekazywania spraw.

2. Przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia może nastąpić przed wszczęciem lub w każdym stadium postępowania.

3. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło przed wszczęciem postępowania, podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia sąd o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa wraz z pismem wszczynającym postępowanie. Do zawiadomienia sądu o przejęciu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, podmiot reprezentujący Skarb Państwa załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

4. Jeżeli przekazanie sprawy lub grupy spraw do prowadzenia nastąpiło po wszczęciu postępowania, Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa. Do zawiadomienia sądu o przekazaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa, Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

5. W przypadku przekazania podmiotowi reprezentującemu Skarb Państwa do prowadzenia sprawy lub grupy spraw, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, podmiot ten wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa również przed Sądem Najwyższym.

Art. 8c. 1. Prokuratoria Generalna na polecenie Prezesa Rady Ministrów przejmuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej zajmującej się realizacją zadań publicznych z zakresu kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, nauki, oświaty i wychowania lub szkolnictwa wyższego, jeżeli wymaga tego ochrona ważnych praw i interesów dotyczących mienia państwowego.

2. Przejęcie zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, może nastąpić za jej zgodą przed wszczęciem postępowania lub w każdym jego stadium.

3. Na wniosek Prezesa Rady Ministrów złożony przed wydaniem polecenia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje opinię w przedmiocie zgodności wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, z zasadami udzielania pomocy publicznej.

4. W przypadku gdy wykonywanie zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej stanowi pomoc publiczną, podmiotem udzielającym pomocy publicznej jest Prokuratoria Generalna.

5. Prezes Rady Ministrów może wystąpić do Prokuratorii Generalnej o przedstawienie stanowiska w przedmiocie przejęcia zastępstwa procesowego.

6. Prezes Rady Ministrów może zwolnić Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej.

7. Prezes Rady Ministrów zwalnia Prokuratorię Generalną z obowiązku wykonywania zastępstwa procesowego państwowej osoby prawnej w przypadku wystąpienia konfliktu praw lub interesów Skarbu Państwa z prawami lub interesami państwowej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, a także w przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 2.

8. Prokuratoria Generalna niezwłocznie informuje Prezesa Rady Ministrów o istniejącym lub mogącym wystąpić konflikcie praw lub interesów, o którym mowa w ust. 7.

9. Prokuratoria Generalna zawiadamia sąd oraz państwową osobę prawną, o której mowa w ust. 1, o przejęciu lub zakończeniu wykonywania zastępstwa procesowego. Do zawiadomienia Prokuratoria Generalna załącza jego odpisy dla stron lub uczestników postępowania.

10. Do wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego państwowych osób prawnych, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 5 ust. 3, art. 13, art. 14 i art. 17 ust. 1 i 3 oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. (uchylony)

Art. 10. 1. W sprawach dotyczących ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa, Prokuratoria Generalna, na wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, wydaje opinie prawne, w tym także opiniuje projekty umów, których stroną jest lub ma być Skarb Państwa.

2. Prezes Prokuratorii Generalnej albo dyrektor jej oddziału nie może odmówić wydania opinii prawnej, jeżeli wartość przedmiotu sprawy przekracza kwotę 1 000 000 zł.

3. Odmowa wydania opinii prawnej następuje w terminie 14 dni od dnia doręczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1; odmowa jest wiążąca.

Art. 11. 1. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa, ponosi podmiot reprezentujący Skarb Państwa, którego dotyczy przedmiot tego postępowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.

3. Koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane Skarbowi Państwa w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna, przysługują Skarbowi Państwa – Prokuratorii Generalnej. Koszty te są egzekwowane przez Skarb Państwa – Prokuratorię Generalną na podstawie tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wydaną na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

4. W sprawach, w których Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo Rzeczypospolitej Polskiej, ust. 1 stosuje się odpowiednio.

5. Koszty postępowania w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe państwowej osoby prawnej, o którym mowa w art.

8c, ponosi ta osoba prawna. Dotyczy to również kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 2.

6. Państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, nie ponosi kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez Prokuratorię Generalną.

7. Państwowa osoba prawna, o której mowa w art. 8c ust. 1, przekazuje Prokuratorii Generalnej koszty zastępstwa procesowego zasądzone lub przyznane tej osobie w sprawie, w której zastępstwo procesowe wykonuje Prokuratoria Generalna, przy czym przekazanie kosztów następuje, jeżeli zostały one ściągnięte od strony przeciwnej, a od rozstrzygnięcia będącego podstawą wypłaty nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, z wyjątkiem skargi o wznowienie i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Art. 12. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa zawiadamia niezwłocznie Prokuratorię Generalną o stanie prawnym lub faktycznym związanym z działalnością tego podmiotu, który uzasadnia wszczęcie w imieniu Skarbu Państwa postępowania sądowego w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną jest obowiązkowe, przekazując jednocześnie informacje i dokumenty niezbędne do wszczęcia postępowania sądowego.

2. W przypadku wyłącznego zastępstwa procesowego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, niezwłocznie po powzięciu wiadomości o zaistnieniu okoliczności, które czynią dopuszczalnym podjęcie czynności przed Sądem Najwyższym, podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej informacje i dokumenty zgromadzone w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem co do potrzeby podjęcia czynności przed Sądem Najwyższym.

Rozdział 3

Czynności i pełnomocnictwa Prokuratorii Generalnej

Art. 13. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania przez Prokuratorię Generalną zastępstwa procesowego Skarbu Państwa.

2. Na żądanie Prokuratorii Generalnej lub z własnej inicjatywy podmiot reprezentujący Skarb Państwa przekazuje Prokuratorii Generalnej stanowisko

w sprawie, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna.

3. W przypadkach wymagających wiadomości specjalistycznych, Prokuratoria Generalna może zasięgać opinii biegłych i korzystać z tłumaczy.

Art. 14. 1. Podmiot reprezentujący Skarb Państwa składa Prokuratorii Generalnej, na jej żądanie lub z własnej inicjatywy, wnioski w przedmiocie wszczęcia postępowania lub czynności procesowych w sprawie, w której Prokuratoria Generalna wykonuje zastępstwo procesowe Skarbu Państwa. Prokuratoria Generalna nie jest związana treścią wniosków, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wniosek podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w przedmiocie wszczęcia postępowania, cofnięcia pozwu lub wniosku, uznania roszczenia lub wniosku, zrzeczenia się roszczenia, ograniczenia roszczenia lub zawarcia ugody sądowej jest wiążący dla Prokuratorii Generalnej. W razie niezgodności stanowiska Prokuratorii Generalnej z wnioskiem podmiotu reprezentującego Skarb Państwa, Prokuratoria Generalna żąda od podmiotu reprezentującego Skarb Państwa stanowiska na piśmie.

3. W przypadku, w którym nie można ustalić podmiotu reprezentującego Skarb Państwa w określonej sprawie, wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, może złożyć, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

4. Jeżeli podmiot reprezentujący Skarb Państwa, mimo żądania Prokuratorii Generalnej, nie składa w określonym terminie wniosków, o których mowa w ust. 1 lub 2, Prokuratoria Generalna – o ile jest to konieczne dla zachowania terminów wynikających z przepisów prawa albo ustalonych przez sąd, trybunał lub inny organ orzekający – podejmuje czynności według swojego uznania, zawiadamiając o tym podmiot reprezentujący Skarb Państwa.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku określonym w ust. 3, jeżeli minister właściwy do spraw Skarbu Państwa nie złożył wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 15. 1. Czynności zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi wykonują wyłącznie radcowie Prokuratorii Generalnej.

2. Czynności zastępstwa procesowego mogą wykonywać również Prezes i wiceprezesi Prokuratury Generalnej.

3. Dokumentem upoważniającym radcę Prokuratury Generalnej do wykonywania czynności zastępstwa procesowego jest legitymacja służbowa, która zawiera w szczególności imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe radcy Prokuratury Generalnej.

4. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej radcy Prokuratury Generalnej oraz sposób dokonywania wpisów w tej legitymacji i postępowania z nią, a także organ właściwy do jej wydania, uwzględniając w szczególności termin ważności legitymacji służbowej, okoliczności uzasadniające jej wymianę i zwrot oraz postępowanie w razie utraty legitymacji służbowej.

Art. 16. 1. Radcowie Prokuratury Generalnej, biorąc udział w rozprawach sądowych, występują w stroju urzędowym. Strojem urzędowym jest toga.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór stroju urzędowego radców Prokuratury Generalnej, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.

Art. 17. 1. Jeżeli zachodzi konieczność wykonywania zastępstwa procesowego przed sądami, trybunałami lub innymi organami orzekającymi w sprawach wymagających znajomości prawa obcego albo procedur lub instytucji międzynarodowych, Prokuratura Generalna może powierzyć to zastępstwo w drodze umowy cywilnoprawnej radcy prawnemu, adwokatowi lub innej osobie uprawnionej do występowania w charakterze pełnomocnika procesowego.

2. Koszty związane z ustanowieniem pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, ponosi Prokuratura Generalna.

3. Do ustanowienia pełnomocnika procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 oraz z 2016 r. poz. 831, 996 i 1020).

Art. 17a. 1. Dane do składania podpisu elektronicznego na potrzeby elektronicznego postępowania upominawczego są udzielane radcom Prokuratury

Generalnej po złożeniu stosownego wniosku za pośrednictwem odpowiednio dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Dopuszcza się również komunikowanie się radcy Prokuraturii Generalnej z sądem w elektronicznym postępowaniu upominawczym przy wykorzystaniu kwalifikowanego podpisu elektronicznego.

3. Wnioski radców Prokuraturii Generalnej o udzielenie danych wskazanych w ust. 1 złożone odpowiednio do dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej będą przesyłane właściwemu sądowi wraz z potwierdzeniem zatrudnienia radcy Prokuraturii Generalnej odpowiednio we właściwym oddziale Prokuraturii Generalnej lub w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej. Osoby zamierzające komunikować się z sądem w sposób wskazany w ust. 2 zawiadamiają o tym sąd za pośrednictwem odpowiednio dyrektora właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezesa Prokuraturii Generalnej.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, odpowiednio dyrektor właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej lub Prezes Prokuraturii Generalnej przesyła sądowi w terminie 14 dni od daty złożenia wniosku.

Art. 18. W sprawach o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa stanowiska Prokuraturii Generalnej są przyjmowane kolegialnie.

Rozdział 4

Organizacja Prokuraturii Generalnej

Art. 19. 1. Pracami Prokuraturii Generalnej kieruje Prezes Prokuraturii Generalnej, przy pomocy wiceprezesów Prokuraturii Generalnej i dyrektorów oddziałów Prokuraturii Generalnej.

2. Prezes Prokuraturii Generalnej ponadto:

- 1) reprezentuje Prokuratorie Generalną;
- 2) kieruje Głównym Urzędem Prokuraturii Generalnej;
- 3) jest przełożonym wszystkich radców i innych pracowników Prokuraturii Generalnej.

3. Wiceprezesi Prokuraturii Generalnej kierują działami jej pracy, wyznaczonymi przez Prezesa Prokuraturii Generalnej.

4. Prokuratoria Generalna używa wizerunku orła ustalonego dla godła Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęci urzędowej określonej w przepisach o pieczęciach państwowych.

Art. 19a. 1. Prezes Prokuratorii Generalnej prowadzi w systemie teleinformatycznym wykaz radców Prokuratorii Generalnej, który zawiera imię i nazwisko radcy Prokuratorii Generalnej i starszego radcy Prokuratorii Generalnej, datę jego mianowania, a także informacje o zawieszeniu w czynnościach służbowych lub zawieszeniu stosunku pracy.

2. Prezes Prokuratorii Generalnej zapewnia sądom dostęp do wykazu radców Prokuratorii Generalnej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Art. 20. 1. Prezesa Prokuratorii Generalnej powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Prokuratorii Generalnej.

2. (uchylony)

3. Wiceprezesów Prokuratorii Generalnej, w liczbie nieprzekraczającej 2, powołuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa odwołuje, na wniosek Prezesa Prokuratorii Generalnej, wiceprezesów Prokuratorii Generalnej.

4. Stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej może zajmować osoba, która:

- 1) posiada kompetencje kierownicze;
- 2) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 3) spełnia wymagania do zajmowania stanowiska radcy Prokuratorii Generalnej.

4a. Informację o naborze na stanowisko Prezesa Prokuratorii Generalnej ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;

- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

4b. Termin, o którym mowa w ust. 4a pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

4c. Nabór na stanowisko Prezesa Prokuratury Generalnej przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.

4d. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 4c, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

4e. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 4d, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

4f. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa.

4g. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- 6) skład zespołu.

4h. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

4i. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

4j. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 3, powołuje Prezes Prokuraturii Generalnej.

4k. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio ust. 4 i ust. 4a–4i.

5. Powołanie, o którym mowa w ust. 1 i 3, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.³⁾).

6. (uchylony)

7. Przepisy rozdziałów 3 i 5 stosuje się odpowiednio do Prezesa i wiceprezesów Prokuraturii Generalnej.

Art. 21. 1. Ze stanowiskami Prezesa lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej nie można łączyć przynależności do partii politycznych ani pełnienia funkcji publicznych.

2. Prezes i wiceprezesi Prokuraturii Generalnej nie mogą prowadzić działalności zarobkowej, z wyjątkiem działalności naukowej, naukowo-dydaktycznej, dydaktycznej i publicystycznej.

Art. 22. 1. W skład Prokuraturii Generalnej wchodzi Główny Urząd Prokuraturii Generalnej z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie oraz mogą wchodzić oddziały Prokuraturii Generalnej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. 1662, z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735 oraz z 2016 r. poz. 868, 910, 960 i 1053.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, może tworzyć, w drodze zarządzenia, oddziały Prokuraturii Generalnej z siedzibami w miejscowościach, w których mają siedziby sądy apelacyjne. W zarządzeniu określa się siedzibę i właściwość miejscową oddziału, która obejmuje obszar właściwości co najmniej jednego sądu apelacyjnego.

3. Główny Urząd Prokuraturii Generalnej wykonuje zadania i czynności oddziału Prokuraturii Generalnej w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Warszawie oraz w obszarach właściwości sądów apelacyjnych, dla których nie utworzono oddziałów Prokuraturii Generalnej.

4. Prezes Prokuraturii Generalnej może przekazać sprawę oddziałowi lub Głównemu Urzędowi Prokuraturii Generalnej z pominięciem ich właściwości miejscowej, jeżeli wymaga tego ochrona praw lub interesów Skarbu Państwa. W takim przypadku przepis art. 8a ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. 1. Oddziały Prokuraturii Generalnej w okręgach swojej właściwości miejscowej samodzielnie wykonują zadania i czynności Prokuraturii Generalnej.

2. Oddziałem Prokuraturii Generalnej kieruje dyrektor oddziału, któremu funkcję tę powierza Prezes Prokuraturii Generalnej. Dyrektor oddziału jest przełożonym radców i innych pracowników tego oddziału.

3. Funkcję dyrektora oddziału Prokuraturii Generalnej powierza się radcy Prokuraturii Generalnej.

Art. 23a. W sprawach, w których zastępstwo procesowe Skarbu Państwa wykonuje Prokuratoria Generalna, sąd, trybunał lub inny organ orzekający dokonuje doręczeń pism i orzeczeń do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo do właściwego oddziału Prokuraturii Generalnej.

Art. 24. Prokuratoria Generalna jest jednostką budżetową i prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w odrębnych przepisach dla państwowych jednostek budżetowych.

Art. 25. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nadaje Prokuraturii Generalnej, w drodze zarządzenia, statut określający organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania Prokuraturii Generalnej, a w szczególności:

1) organizację wewnętrzną Głównego Urzędu i oddziałów Prokuraturii Generalnej, w tym funkcje inne niż dyrektor oddziału występujące w Prokuraturii Generalnej;

2) tryb udzielania pełnomocnictw, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa, w drodze zarządzenia, określi sposób i tryb przygotowywania, przyjmowania i prezentowania stanowisk Prokuraturii Generalnej, o których mowa w art. 18, z uwzględnieniem przesłanek kwalifikowania spraw do kategorii spraw o istotnym znaczeniu dla ochrony praw lub interesów Skarbu Państwa.

3. Prezes Prokuraturii Generalnej ustala, w drodze zarządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania Prokuraturii Generalnej, który określa w szczególności:

1) tryb wykonywania zadań i czynności w Prokuraturii Generalnej;

2) rozkład czasu pracy w Prokuraturii Generalnej w tygodniu oraz jego wymiar w poszczególnych dniach tygodnia, w tym czas rozpoczynania i kończenia pracy w poszczególnych dniach tygodnia, z uwzględnieniem zasad dotyczących pracowników urzędów państwowych.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa z organami władzy publicznej, państwowymi osobami prawnymi, państwowymi jednostkami organizacyjnymi niemającymi osobowości prawnej oraz organami jednostek samorządu terytorialnego i innymi podmiotami, którym powierzono wykonywanie zadań publicznych na podstawie ustaw lub porozumień, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorę Generalną i te podmioty, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,

2) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wykonywaniu zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej z organami władzy publicznej, w tym w szczególności zakres czynności wykonywanych w ramach współdziałania przez Prokuratorę Generalną i te organy, terminy wykonywania tych czynności oraz wymieniane informacje i dokumenty,

- 3) zakres i tryb współdziałania Prokuraturii Generalnej przy wydawaniu opinii prawnych z organami administracji publicznej i innymi podmiotami uprawnionymi na podstawie odrębnych przepisów do reprezentowania Skarbu Państwa

– mając na względzie zapewnienie należytej ochrony praw i interesów Skarbu Państwa oraz dostępu Prokuraturii Generalnej do niezbędnych informacji i dokumentów, a także uwzględniając wymogi wynikające z przepisów dotyczących właściwych postępowań.

Rozdział 5

Radcowie Prokuraturii Generalnej i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej

Art. 26. W Prokuraturii Generalnej są zatrudnieni radcowie Prokuraturii Generalnej i starsi radcowie Prokuraturii Generalnej, zwani dalej „radcami”.

Art. 27. 1. Radcowie, wykonując czynności procesowe, kierują się własnym przekonaniem opartym na wiedzy prawniczej i doświadczeniu.

2. Radcowie przy wykonywaniu czynności procesowych są niezależni.

3. Radcowie mają prawo sporządzania poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem w zakresie określonym odrębnymi przepisami. Poświadczenie powinno zawierać podpis radcy, datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie – również godzinę dokonania czynności. Jeżeli dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki lub uszkodzenia) radca stwierdza to w poświadczeniu.

Art. 28. 1. Radcowie wykonują polecenia przełożonych, dotyczące treści czynności zastępstwa. Na żądanie radcy przełożony wydaje polecenie na piśmie wraz z uzasadnieniem.

2. Jeżeli radca nie zgadza się z poleceniem, o którym mowa w ust. 1, może żądać, by zmieniono polecenie albo by wyłączono go od udziału w sprawie. W sprawach tych rozstrzyga ostatecznie przełożony tego przełożonego, który wydał polecenie.

3. W przypadku gdy w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym ujawnią się nowe okoliczności, radca samodzielnie podejmuje decyzje związane z dalszym tokiem postępowania.

Art. 29. 1. Radcą Prokuraturii Generalnej może być osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 3) posiada dyplom ukończenia wyższych studiów prawniczych w Rzeczypospolitej Polskiej lub dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 191a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁴⁾) albo dyplom potwierdzający ukończenie wyższych studiów prawniczych za granicą uznany za równoważny z polskim dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu zawodowego magistra na podstawie umowy międzynarodowej albo w drodze nostryfikacji;
- 4) posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza albo zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojkowego lub sędziego sądu administracyjnego, asesora sądowego albo stanowisko prokuratora;
- 5) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo nieumyślne przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu;
- 6) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu radcy.

2. Wymóg określony w ust. 1 pkt 4 nie dotyczy osoby, która:

- 1) posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych lub
- 2) pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej pięć lat, lub
- 3) pracowała na stanowisku związanym bezpośrednio z działalnością orzeczniczą Trybunału i pomocą w tym zakresie w pracy sędziów Trybunału przez co najmniej 5 lat.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64, 907, 908 i 1010.

3. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej, urodzona przed dniem 1 sierpnia 1972 r., składa oświadczenie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388 oraz z 2016 r. poz. 178 i 749) albo informację, o której mowa w art. 7 ust. 3a tej ustawy.

Art. 30. 1. Starszym radcą Prokuraturii Generalnej może być:

- 1) radca Prokuraturii Generalnej, który przez co najmniej trzy lata zajmował stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej, lub
- 2) osoba, która posiada tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, lub
- 3) osoba, która posiada uprawnienia radcy prawnego, adwokata lub notariusza i wykonywała ten zawód przez co najmniej pięć lat, lub
- 4) osoba, która zajmowała stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego sądu wojskowego lub sędziego sądu administracyjnego albo stanowisko prokuratora przez co najmniej trzy lata, lub
- 5) osoba, która pracowała na stanowisku związanym z legislacją, nie niższym niż legislator lub specjalista do spraw legislacji, w urzędzie organu władzy państwowej przez co najmniej osiem lat.

2. Do osób, o których mowa w ust. 1, stosuje się art. 29 ust. 3.

Art. 31. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia nie mogą być zatrudnieni w Prokuraturii Generalnej, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek służbowej podległości.

Art. 32. 1. Radców mianuje Prezes Prokuraturii Generalnej.

2. Mianowanie, o którym mowa w ust. 1, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

3. Osoba podejmująca po raz pierwszy pracę na stanowisku radcy Prokuraturii Generalnej jest zatrudniana na podstawie umowy o pracę na czas określony, nie dłuższy niż trzy lata.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, w umowie o pracę zawieranej na czas określony zobowiązuje się do przestrzegania zasad wykonywania zawodu

określonych w art. 34, w tym wynikających z treści ślubowania, o którym mowa w art. 33.

5. Radca zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas określony podlega obowiązkowej ocenie kwalifikacyjnej nie później niż miesiąc przed zakończeniem okresu, na jaki zawarto umowę o pracę. Przepisu art. 42 ust. 1 zdanie pierwsze nie stosuje się.

6. Po rozwiązaniu umowy o pracę na czas określony wskutek upływu czasu, na jaki była zawarta, radca może być mianowany, jeżeli uzyskał pozytywny wynik obowiązkowej oceny kwalifikacyjnej.

7. Do radcy zatrudnionego na podstawie umowy o pracę mają zastosowanie przepisy dotyczące radcy mianowanego, z wyjątkiem przepisów art. 33, art. 51–53 i rozdziału 6.

Art. 33. Przed wręczeniem aktu mianowania radca Prokuratorii Generalnej i starszy radca Prokuratorii Generalnej, o którym mowa w art. 30 pkt 2–5, składa wobec Prezesa Prokuratorii Generalnej ślubowanie według następującej roty: „Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa oraz strzec praw i interesów Skarbu Państwa, obowiązki swoje wypełniać sumiennie, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”. Składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 34. Obowiązkiem radcy jest postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem oraz przestrzegać zasad etyki wykonywania zawodu radcy, a w szczególności:

- 1) chronić prawa i interesy Skarbu Państwa;
- 2) rzetelnie i terminowo wykonywać czynności służbowe;
- 3) przestrzegać tajemnic ustawowo chronionych;
- 4) stale podnosić kwalifikacje zawodowe.

Art. 35. Czas pracy radcy jest określony rozmiarem jego zadań i czynności służbowych i nie może przekraczać norm określonych w przepisach dotyczących pracowników urzędów państwowych.

Art. 36. 1. W uzasadnionych przypadkach radca może być przeniesiony, na okres do 6 miesięcy, do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w Głównym

Urzędzie Prokuraturii Generalnej albo w innym jej oddziale. W okresie przeniesienia przysługuje mu wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie takie dopuszczalne jest tylko raz na dwa lata.

2. Niedopuszczalne jest czasowe przeniesienie, bez zgody zainteresowanego, do Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej albo jej oddziału, mającego siedzibę w innej miejscowości, kobiety w ciąży lub radcy sprawującego opiekę nad dzieckiem w wieku do czternastu lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne radcy.

Art. 37. 1. Radca zachowuje w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem swoich czynności służbowych.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, trwa również po ustaniu zatrudnienia.

3. Zwolnienie z obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

Art. 38. 1. Radca nie może wykonywać czynności lub zajęć sprzecznych z obowiązkami wynikającymi z ustawy lub naruszających zasady etyki wykonywania zawodu radcy, w szczególności wzbudzających podejrzenia o stronniczość lub interesowność.

2. Radca może podejmować dodatkowe zatrudnienie lub zajęcie zarobkowe po uzyskaniu uprzedniej pisemnej zgody Prezesa Prokuraturii Generalnej. Prezes Prokuraturii Generalnej odmawia zgody w przypadku, gdyby mogło dojść do naruszenia zakazów wynikających z ust. 1.

Art. 39. Radca nie może wykonywać mandatu posła, senatora lub radnego ani być członkiem partii politycznej.

Art. 40. Radcy nie wolno uczestniczyć w strajkach lub akcjach zakłócających normalne funkcjonowanie Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej lub jej oddziału albo w działalności sprzecznej z obowiązkami radcy.

Art. 41. Radca niezwłocznie zawiadamia Prezesa Prokuraturii Generalnej o toczącej się sprawie sądowej, w której występuje jako strona lub uczestnik postępowania.

Art. 42. 1. Radca podlega co dwa lata ocenie kwalifikacyjnej. Ocena kwalifikacyjna może być dokonana w każdym czasie na polecenie Prezesa Prokuraturii Generalnej.

2. Ocena kwalifikacyjna dotyczy wykonywania przez radcę zadań i czynności służbowych.

3. Oceny kwalifikacyjnej dokonuje dyrektor oddziału Prokuraturii Generalnej, w którym radca jest zatrudniony, a oceny radców zatrudnionych w Głównym Urzędzie Prokuraturii Generalnej – Prezes Prokuraturii Generalnej.

4. Ocenę kwalifikacyjną doręcza się na piśmie radcy, którego dotyczy.

5. Od oceny kwalifikacyjnej radca może zwrócić się, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, do Prezesa Prokuraturii Generalnej z wnioskiem o dokonanie ponownej oceny kwalifikacyjnej.

6. Od oceny kwalifikacyjnej przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje.

7. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny kwalifikacyjnej, uwzględniając wśród kryteriów staranność, rzetelność i terminowość wykonywania czynności służbowych, oraz tryb dokonywania oceny, uwzględniając w szczególności obiektywność i porównywalność ocen, mając na uwadze cel oceny kwalifikacyjnej, jakim jest sprawdzenie czy radca wykonuje obowiązki służbowe zgodnie z zasadami wynikającymi z treści ślubowania, o którym mowa w art. 33.

Art. 43. 1. Wynagrodzenie radcy składa się z wynagrodzenia zasadniczego odpowiadającego zajmowanemu stanowisku służbowemu, dodatku za wieloletnią pracę oraz dodatku funkcyjnego w razie powierzenia funkcji w Prokuraturii Generalnej.

1a. Radca wykonujący czynności zastępstwa procesowego jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub przyznanych na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej albo na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie, w której czynności te były przez niego wykonywane, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony

przeciwnej. Przepis zdania pierwszego stosuje się także w przypadku kosztów, o których mowa w art. 11 ust. 7. Wysokość i termin wypłaty dodatkowego wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna.

1b. Jeżeli czynności zastępstwa procesowego w sprawie były wykonywane przez więcej niż jednego radcę, kwotę dodatkowego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1a, Prezes Prokuraturii Generalnej dzieli między radców, z uwzględnieniem nakładu pracy poszczególnych radców.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wynagrodzenia zasadniczego radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej,
- 2) stawki dodatku funkcyjnego osób pełniących w Prokuraturii Generalnej funkcje określone w art. 23 ust. 2 i 3 oraz w zarządzeniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1

– z uwzględnieniem poziomu wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych sędziów sądów powszechnych, przyjmując, że określone w ten sposób wynagrodzenie zasadnicze radców Prokuraturii Generalnej i starszych radców Prokuraturii Generalnej nie może przekraczać 130% wynagrodzenia zasadniczego w najwyższej stawce odpowiednio sędziego sądu okręgowego i sędziego sądu apelacyjnego, a najwyższy dodatek funkcyjny nie może przekraczać kwoty dodatku funkcyjnego przewidzianego dla prezesa odpowiedniego sądu.

Art. 44. 1. Radcy przysługuje dodatek za wieloletnią pracę w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie, zakończone okresy zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej) jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji

o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, sposób zaliczania zakończonych okresów zatrudnienia do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę oraz okresy, za które przysługuje ten dodatek, i terminy jego wypłaty, z uwzględnieniem odrębnych przepisów dotyczących takiego dodatku.

Art. 45. 1. Prezes Prokuraturii Generalnej za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej może przyznać radcy nagrodę ze specjalnie utworzonego w tym celu funduszu nagród.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, w wysokości do 3% planowanych wynagrodzeń osobowych pozostaje w dyspozycji Prezesa Prokuraturii Generalnej i może być przez niego podwyższony w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Art. 46. Radcom przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy – 75% wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy – 100% wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy – 150% wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy – 200% wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy – 300% wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy – 400% wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 47. Radcy wykonującemu na polecenie przełożonego czynności służbowe poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 48. Radcy przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

- 1) 6 dni – po 10 latach pracy w Prokuraturii Generalnej;
- 2) 12 dni – po 20 latach pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 49. (uchylony)

Art. 50. 1. Radcy, którego stosunek pracy został rozwiązany z powodu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, przysługuje

jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli radca przepracował co najmniej 20 lat – w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Miesięczne wynagrodzenie stanowiące podstawę ustalenia wysokości odprawy, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

Art. 51. 1. Stosunek pracy radcy tymczasowo aresztowanego ulega z mocy prawa zawieszeniu na czas trwania tego aresztowania.

2. W okresie zawieszenia stosunku pracy radcy przysługuje wynagrodzenie w wysokości połowy wynagrodzenia miesięcznego przysługującego mu w dniu tymczasowego aresztowania.

3. W przypadku prawomocnego umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego wypłaca się pozostałą część wynagrodzenia, chyba że postępowanie umorzono warunkowo albo z powodu przedawnienia lub amnestii.

4. Okres zawieszenia stosunku pracy wskutek tymczasowego aresztowania wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze radcy.

Art. 52. 1. Stosunek pracy radcy Prokuraturii Generalnej ulega rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia w razie:

- 1) niespełniania wymogów koniecznych do zajmowania stanowiska służbowego radcy, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1, 2 lub 5;
- 1a) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 2) prawomocnego orzeczenia sądu karnego pozbawienia praw publicznych albo zakazu zajmowania stanowiska w urzędach organów władzy publicznej lub wykonywania zawodu prawniczego;
- 3) nieobecności w pracy przez okres 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 4) dwukrotnego otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej;

5) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą bez wypowiedzenia może nastąpić w razie ciągłej nieobecności w pracy z powodu choroby, dłużej niż przez okres roku.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą następuje z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo innym równorzędnym orzeczeniem całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy.

4. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie reorganizacji Prokuraturii Generalnej, w tym polegającej na likwidacji stanowiska pracy ze względu na zmniejszenie liczby prowadzonych spraw przez Prokuratorię Generalną lub zmianie struktury organizacyjnej, jeżeli przeniesienie radcy na inne stanowisko służbowe nie jest możliwe.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, w okresie między rozwiązaniem stosunku pracy a podjęciem zatrudnienia lub działalności gospodarczej, nie dłużej niż przez 6 miesięcy, przysługuje świadczenie pieniężne ze środków budżetu państwa, obliczone według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 Kodeksu pracy.

6. W przypadku gdy w okresie, o którym mowa w ust. 5, były radca pobiera świadczenie określone w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963), wysokość świadczenia pieniężnego ulega odpowiedniemu obniżeniu, a jeżeli radca nabył prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) – świadczenie pieniężne nie przysługuje.

7. Okres pobierania świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych, a także do okresów składkowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

8. Od świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 5, Prokuratoria Generalna odprowadza składkę na ubezpieczenia społeczne na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Art. 53. 1. Rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić:

- 1) w drodze porozumienia stron;
- 2) za trzymiesięcznym wypowiedzeniem dokonany przez radcę.

2. Okres wypowiedzenia stosunku pracy z radcą kończy się ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.

3. W okresie wypowiedzenia stosunku pracy radca może być zwolniony z obowiązku wykonywania czynności służbowych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia i innych świadczeń ze stosunku pracy.

Art. 54. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do stosunku pracy radców stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 55. 1. Radca ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia służbowe, w tym za oczywistą obrazę przepisów prawa i za uchybienia godności zawodu.

2. Za nadużycie wolności słowa przy wykonywaniu czynności służbowych, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę strony, jej pełnomocnika, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, radca odpowiada tylko dyscyplinarnie.

Art. 55a. 1. Za przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, nieuzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, Prezes Prokuratury Generalnej może udzielić radcy ostrzeżenia na piśmie, po uprzednim wysłuchaniu radcy. Przepisy art. 61 ust. 5–5c stosuje się odpowiednio.

2. Radca może w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostrzeżenia na piśmie wystąpić do sądu pracy właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuratury Generalnej o uchylenie ostrzeżenia. Od orzeczenia sądu drugiej instancji skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 56. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) nagana z pozbawieniem możliwości awansowania przez okres do trzech lat na wyższe stanowisko służbowe;
- 5) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe lub pozbawienie funkcji;
- 6) wydalenie z pracy w Prokuraturii Generalnej.

Art. 57. 1. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte niezależnie od innych rodzajów odpowiedzialności za ten sam czyn.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy radca nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się radcy do pracy. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

3. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

4. Jeżeli czyn uzasadniający odpowiedzialność dyscyplinarną zawiera znamiona przestępstwa, ustanie karalności przewinienia dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa.

Art. 58. 1. Radca może być zawieszony w czynnościach służbowych, jeżeli z uwagi na charakter czynu konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania czynności służbowych.

2. Prawo zawieszenia w czynnościach przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej. Na decyzję o zawieszeniu w czynnościach przysługuje zażalenie do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej. Do rozpoznania zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji.

3. Zawieszenie w czynnościach ustaje z mocy prawa, jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia nie wszczęto przeciwko radcy postępowania

dyscyplinarnego, a także, z zastrzeżeniem ust. 5, z chwilą prawomocnego zakończenia tego postępowania.

4. W toku postępowania dyscyplinarnego komisja dyscyplinarna może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach.

5. Komisja dyscyplinarna II instancji, wydając orzeczenie dyscyplinarne, może orzec o utrzymaniu w mocy zawieszenia w czynnościach do dnia wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 64 ust. 2, lub upływu terminu do jego wniesienia. W przypadku wniesienia odwołania zawieszenie w czynnościach pozostaje w mocy do czasu rozpoznania odwołania, chyba że sąd apelacyjny uchyli zawieszenie wcześniej.

6. Prezes Prokuraturii Generalnej może w każdym czasie uchylić zawieszenie w czynnościach, także w przypadkach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku gdy radca został zawieszony w czynnościach, Prezes Prokuraturii Generalnej obniża wysokość jego wynagrodzenia miesięcznego na czas trwania zawieszenia maksymalnie do 50%. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zawieszenia w czynnościach albo zostało umorzone, z innej przyczyny niż rozwiązanie stosunku pracy przez radcę, lub zakończyło się uniewinnieniem, radcy wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.

Art. 59. 1. W sprawach dyscyplinarnych orzekają Komisja Dyscyplinarna Prokuraturii Generalnej w I instancji i Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna Prokuraturii Generalnej w II instancji.

2. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje na okres pięciu lat Prezes Prokuraturii Generalnej.

3. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być radca dający należyłą rękojmię wykonywania tej funkcji.

4. Komisja dyscyplinarna orzeka w składach trzyosobowych.

5. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawisli i podlegają tylko ustawom.

Art. 60. 1. Rzecznika dyscyplinarnego Prokuraturii Generalnej powołuje, na okres kadencji komisji dyscyplinarnej, Prezes Prokuraturii Generalnej spośród radców Prokuraturii Generalnej.

2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie Prezesa Prokuraturii Generalnej. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia radcę, którego ono dotyczy.

3. Decyzję o przekazaniu komisji dyscyplinarnej I instancji wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego podejmuje Prezes Prokuraturii Generalnej na podstawie wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

3a. Prezes Prokuraturii Generalnej ma prawo zasięgać informacji od rzecznika dyscyplinarnego o treści rozstrzygnięć podjętych przez rzecznika dyscyplinarnego i komisję dyscyplinarną. Prezes Prokuraturii Generalnej ma prawo otrzymywać od rzecznika dyscyplinarnego odpisy orzeczeń i protokołów posiedzeń, jeżeli są one w posiadaniu rzecznika dyscyplinarnego.

4. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:

- 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego;
- 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają;
- 3) udział w rozprawach przed komisjami dyscyplinarnymi w charakterze strony;
- 4) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej;
- 5) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 60a. 1. Jeżeli postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. W postanowieniu o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wskazuje się przyczyny umorzenia. Od postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego nie przysługuje odwołanie.

Art. 61. 1. Komisja dyscyplinarna I instancji wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania.

2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych.

3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej, a obwiniony w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania nie

wskaże obrońcy, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę spośród radców. Obrońca wyznaczony przez przewodniczącego pełni swoje obowiązki do dnia uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie, o ile nie zostanie zwolniony wcześniej z tego obowiązku przez komisję dyscyplinarną albo sąd.

4. Komisja dyscyplinarna I instancji wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

5a. W przypadku ustanowienia obrońcy usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego nie wstrzymuje rozpoznania sprawy, o ile obrońca stawiał się na rozprawie. W przypadku usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego komisja dyscyplinarna może zamknąć rozprawę, jeżeli obwiniony został wcześniej wysłuchany albo pouczone na rozprawie o prawie złożenia wyjaśnień nie skorzystał z tego prawa.

5b. Rozstrzygnięcia komisji dyscyplinarnej zapadają w formie orzeczeń i postanowień.

5c. Przewodniczący składu orzekającego w toku postępowania może wydawać zarządzenia, w szczególności dotyczące pozostawienia pism w aktach bez nadania dalszego biegu.

6. Rozprawa jest jawna dla radców. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy; jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

7. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie.

8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 7 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu Narady.

9. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 62. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji kończącego postępowanie w sprawie strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część. Od innych orzeczeń, postanowień i zarządzeń można się odwołać w odwołaniu od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

2. Odwołanie wnosi się do komisji dyscyplinarnej II instancji za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej I instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

3. W przypadku złożenia odwołania od orzeczenia innego niż kończące sprawę lub postanowienia albo zarządzenia, komisja dyscyplinarna wydaje postanowienie o odrzuceniu odwołania, na które przysługuje odwołanie wyłącznie w odwołaniu od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Art. 63. 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania orzeczenie nie podlega wykonaniu.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie orzeczenia.

Art. 64. 1. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną II instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

2. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej II instancji stronom służy odwołanie do sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego ze względu na siedzibę Głównego Urzędu Prokuraturii Generalnej. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego skarga kasacyjna nie przysługuje.

3. Odwołanie, o którym mowa w ust. 2, wnosi się za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej II instancji, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Przepis art. 63 stosuje się odpowiednio.

Art. 65. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych radcy.

2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.

3. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i akt osobowych radcy po upływie dwóch lat od uprawomocnienia

się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się radcy, może na jego wniosek lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.

4. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą kary wydalenia z pracy w Prokuraturii Generalnej.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ostrzeżenia, o którym mowa w art. 55a ust. 1, z tym że uprawnienie do uznania ostrzeżenia za niebyłe i zarządzenia jego wykreślenia przysługuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej.

Art. 66. W postępowaniu przed komisjami dyscyplinarnymi I i II instancji w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.⁵⁾). Nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Rozdział 7

Inni pracownicy Prokuraturii Generalnej

Art. 67. 1. W Prokuraturii Generalnej mogą być zatrudnieni pracownicy inni niż radcowie, w tym asystenci radców.

1a. Na stanowisku asystenta radcy może być zatrudniona osoba o nieskazitelnym charakterze, spełniająca warunki, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1–3 i 5.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708 i 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1020 i 1070.

1b. Asystent radcy wykonuje zadania związane z przygotowaniem czynności radcy w postępowaniu przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi oraz zadania z zakresu działalności administracyjnej Prokuratury Generalnej.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269, z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 1220), a w sprawach nieuregulowanych także w tych przepisach – przepisy Kodeksu pracy.

3. Jeżeli stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, regulują inne przepisy szczególne, do pracowników tych stosuje się również te przepisy.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 68–82. (pominięte)

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 83. 1. Sprawy wszczęte przed właściwym sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym przed dniem wejścia w życie ustawy, w których zgodnie z jej przepisami, po dniu wejścia w życie ustawy, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest obowiązkowe, są prowadzone na dotychczasowych zasadach.

2. Prezes Prokuratury Generalnej może podjąć decyzję o przejęciu do prowadzenia przez Prokuraturę Generalną poszczególnych spraw lub pewnej kategorii spraw, o których mowa w ust. 1, ze względu na szczególny interes Skarbu Państwa. O przejęciu sprawy Prezes Prokuratury Generalnej powiadamia właściwy organ orzekający oraz strony lub uczestników postępowania.

3. Sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu jej wejścia w życie, zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest wyłączne, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, o ile przed dniem wejścia w życie ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji.

Art. 84. (pominięty)

Art. 85. (pominięty)

Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 84 i 85, które wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia⁶⁾;
- 2) rozdziałów 5–7 oraz art. 72, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 6 września 2005 r.